אלא אמר רב אשי שאני קונמות דכי קדושת הגוף דמי וכדרבא דאמר רבא הקדש חמץ ושדרוך מפקיעין מידי שעבוד אי הכי למה לי שמא יגרשנה (ה) תני ועוד תני נדרה אשתו וסבור שנדרה בתו נדרה בתו וסבור שנדרה אשתו נדרה בגזיר וסבור שנדרה בקרבן נדרה בקרבן וסבור שנדרה בגזיר נדרה מתאנים וסבור שנדרה מן הענבים נדרה מן הענבים וסבור שנדרה מן התאנים הרי זה יחזור ויפר: גמ' למימרא הניא אותה דוקא הוא והא

אלא אמר רב אשי שאני קונמות דכי קדושת הגוף דמי. דכתיב בהו לא יחל דברו: **וכדרבא דאמר רבא הקדש חמץ ושדרוך מפקיעין מידי שעבוד.** דאין לו לבעל חובו שום שעבוד עליו והייט שעמדו משום דהוי דבר הרשוי למזבח דחייל עליה קדושת הגוף אבל אם היו לו נכסים אחרים שמעבדן לבעל חובו ואח"כ הקדישן לא פקע שיעבודייה דבעל חובו הואיל ואין בהן אלא קדושת בדק הבית דלאו קדושת הגוף הוא דאתי בעל חובו וגבי ליה מהקדש כדאמרינן במסכת ערכין (דף כג:) מוסיף עוד דיגר ופודה כל הנכסים האלו דבאותו דיגר יכול לפדות אפילו שוה אלף זוז והתם מפרש האי דיגר מאי עבידתיה גזירה שמא יאמרו הקדש יוצא בלא פדיון וכי האי דאמרינן במסכת יבמות (דף סו:) ההיא איתתא דעיילא לגברא אינטולא דמילתא שביב ובעיא למשקליה בכתובתה אתו יתמי פרסוה אמיתגא אמר רב קייא מיתגא ואיתסר בהגאה ולית ליה פדיון לעולם: **חמץ.** ישראל שלוה מן העובד כוכבים ועשה (לו) חמצו אפותיקי לעובד כוכבים והרי הוא ברשותו של ישראל והגיע ו' שעות אותו ישראל חייב עליו בבל ירחה ובבל ימצא דאתי איסור חמץ ומפקע לשעבודא דעובד כוכבים מינה וחייב לבערו: **וכן שחרור.** עשה עבדו אפותיקי ושחררו מפקיעו מיד שעבודו של זה והא איתתא נמי מצית לאפקועי שעבודו של זה קודם שתתגרש: **אי הכי למה לי שמא יגרשנה.** דמוקמית למתניתין שמא יגרשנה אפי' לא רצה לגרשה ליקדשו מהשתא ומשני אלמוה רבנן לשעבודא דבעל דלא אתי הקדש ומפקע לשעבודא מיניה: **בתני' נדרה אשתו וסבור שהיא בתו.** כששמע הנדר היה סבור שבתו היא נדרה והפר לשם בתו: **נדרה בקרבן.** לשון נדר: **בגזיר.** כגון דאמרה הריני מזירה: **הרי זה יחזור ויפר.** אפי' לאחר זמן: **גמ' למימרא.** דהאי דכתיב (במדבר ג) כי הניא אביה אותה דוקא אותה הוא דבעינא שיהא מפר לשם אותה הנודרת דוקא: והא

אלא אמר רב אשי. לעולם באומרת יקדשו ידי לעשיהם לכי מתגרשה כדהרילנא לעיל ודקאמרת הכי מי מהגיא אין: **שאני קונמות.** הייט הקדש דכקדושת הגוף דמיא דלא סגי להו בפדיון כקדשי מזבח דאין להם פדיון: **וכדרבא דאמר הקדש כו' מפקיעין מידי שעבוד.** ובהקדש דקדושת הגוף קמיירי שאם היה לו בהמה ועשאה אפותיקי לבעל חובו ואחר כך הקדיש אפי' בהמה מיילא עליה קדושת הגוף ואין לו לבעל חובו שום שעבוד עליה והייט שעמדו משום דהוי דבר הרשוי למזבח דחייל עליה קדושת הגוף אבל אם היו לו נכסים אחרים שמעבדן לבעל חובו ואח"כ הקדישן לא פקע שיעבודייה דבעל חובו הואיל ואין בהן אלא קדושת בדק הבית דלאו קדושת הגוף הוא דאתי בעל חובו וגבי ליה מהקדש כדאמרינן במסכת ערכין (דף כג:) מוסיף עוד דיגר ופודה כל הנכסים האלו דבאותו דיגר יכול לפדות אפילו שוה אלף זוז והתם מפרש האי דיגר מאי עבידתיה גזירה שמא יאמרו הקדש יוצא בלא פדיון וכי האי דאמרינן במסכת יבמות (דף סו:) ההיא איתתא דעיילא לגברא אינטולא דמילתא שביב ובעיא למשקליה בכתובתה אתו יתמי פרסוה אמיתגא אמר רב קייא מיתגא ואיתסר בהגאה ולית ליה פדיון לעולם: **חמץ.** ישראל שלוה מן העובד כוכבים ועשה (לו) חמצו אפותיקי לעובד כוכבים והרי הוא ברשותו של ישראל והגיע ו' שעות אותו ישראל חייב עליו בבל ירחה ובבל ימצא דאתי איסור חמץ ומפקע לשעבודא דעובד כוכבים מינה וחייב לבערו: **וכן שחרור.** עשה עבדו אפותיקי ושחררו מפקיעו מיד שעבודו של זה והא איתתא נמי מצית לאפקועי שעבודו של זה קודם שתתגרש: **אי הכי למה לי שמא יגרשנה.** דמוקמית למתניתין שמא יגרשנה אפי' לא רצה לגרשה ליקדשו מהשתא ומשני אלמוה רבנן לשעבודא דבעל דלא אתי הקדש ומפקע לשעבודא מיניה: **בתני' נדרה אשתו וסבור שהיא בתו.** כששמע הנדר היה סבור שבתו היא נדרה והפר לשם בתו: **נדרה בקרבן.** לשון נדר: **בגזיר.** כגון דאמרה הריני מזירה: **הרי זה יחזור ויפר.** אפי' לאחר זמן: **גמ' למימרא.** דהאי דכתיב (במדבר ג) כי הניא אביה אותה דוקא אותה הוא דבעינא שיהא מפר לשם אותה הנודרת דוקא: והא

אלא אמר רב אשי. לעולם באומרת יקדשו ידי לעשיהם לכי מתגרשה כדהרילנא לעיל ודקאמרת הכי מי מהגיא אין: **שאני קונמות.** הייט הקדש דכקדושת הגוף דמיא דלא סגי להו בפדיון כקדשי מזבח דאין להם פדיון: **וכדרבא דאמר הקדש כו' מפקיעין מידי שעבוד.** ובהקדש דקדושת הגוף קמיירי שאם היה לו בהמה ועשאה אפותיקי לבעל חובו ואחר כך הקדיש אפי' בהמה מיילא עליה קדושת הגוף ואין לו לבעל חובו שום שעבוד עליה והייט שעמדו משום דהוי דבר הרשוי למזבח דחייל עליה קדושת הגוף אבל אם היו לו נכסים אחרים שמעבדן לבעל חובו ואח"כ הקדישן לא פקע שיעבודייה דבעל חובו הואיל ואין בהן אלא קדושת בדק הבית דלאו קדושת הגוף הוא דאתי בעל חובו וגבי ליה מהקדש כדאמרינן במסכת ערכין (דף כג:) מוסיף עוד דיגר ופודה כל הנכסים האלו דבאותו דיגר יכול לפדות אפילו שוה אלף זוז והתם מפרש האי דיגר מאי עבידתיה גזירה שמא יאמרו הקדש יוצא בלא פדיון וכי האי דאמרינן במסכת יבמות (דף סו:) ההיא איתתא דעיילא לגברא אינטולא דמילתא שביב ובעיא למשקליה בכתובתה אתו יתמי פרסוה אמיתגא אמר רב קייא מיתגא ואיתסר בהגאה ולית ליה פדיון לעולם: **חמץ.** ישראל שלוה מן העובד כוכבים ועשה (לו) חמצו אפותיקי לעובד כוכבים והרי הוא ברשותו של ישראל והגיע ו' שעות אותו ישראל חייב עליו בבל ירחה ובבל ימצא דאתי איסור חמץ ומפקע לשעבודא דעובד כוכבים מינה וחייב לבערו: **וכן שחרור.** עשה עבדו אפותיקי ושחררו מפקיעו מיד שעבודו של זה והא איתתא נמי מצית לאפקועי שעבודו של זה קודם שתתגרש: **אי הכי למה לי שמא יגרשנה.** דמוקמית למתניתין שמא יגרשנה אפי' לא רצה לגרשה ליקדשו מהשתא ומשני אלמוה רבנן לשעבודא דבעל דלא אתי הקדש ומפקע לשעבודא מיניה: **בתני' נדרה אשתו וסבור שהיא בתו.** כששמע הנדר היה סבור שבתו היא נדרה והפר לשם בתו: **נדרה בקרבן.** לשון נדר: **בגזיר.** כגון דאמרה הריני מזירה: **הרי זה יחזור ויפר.** אפי' לאחר זמן: **גמ' למימרא.** דהאי דכתיב (במדבר ג) כי הניא אביה אותה דוקא אותה הוא דבעינא שיהא מפר לשם אותה הנודרת דוקא: והא

פי' הרא"ש

שאני קונמות דכקדושת הגוף דמי. דכי היכי דקדושת הגוף אין לה פדיון כך קונמות אין להן פדיון לכתחילה (דף כ:) ההיא איתתא דעיילא לגברא אינטולא דמילתא שביב ובעיא למשקליה בכתובתה אתו יתמי פרסוה אמיתגא אמר רב קייא מיתגא ואיתסר בהגאה ולית ליה פדיון לעולם: **חמץ.** ישראל שלוה מן העובד כוכבים ועשה (לו) חמצו אפותיקי לעובד כוכבים והרי הוא ברשותו של ישראל והגיע ו' שעות אותו ישראל חייב עליו בבל ירחה ובבל ימצא דאתי איסור חמץ ומפקע לשעבודא דעובד כוכבים מינה וחייב לבערו: **וכן שחרור.** עשה עבדו אפותיקי ושחררו מפקיעו מיד שעבודו של זה והא איתתא נמי מצית לאפקועי שעבודו של זה קודם שתתגרש: **אי הכי למה לי שמא יגרשנה.** דמוקמית למתניתין שמא יגרשנה אפי' לא רצה לגרשה ליקדשו מהשתא ומשני אלמוה רבנן לשעבודא דבעל דלא אתי הקדש ומפקע לשעבודא מיניה: **בתני' נדרה אשתו וסבור שהיא בתו.** כששמע הנדר היה סבור שבתו היא נדרה והפר לשם בתו: **נדרה בקרבן.** לשון נדר: **בגזיר.** כגון דאמרה הריני מזירה: **הרי זה יחזור ויפר.** אפי' לאחר זמן: **גמ' למימרא.** דהאי דכתיב (במדבר ג) כי הניא אביה אותה דוקא אותה הוא דבעינא שיהא מפר לשם אותה הנודרת דוקא: והא

הגהות הב"ח (ה) גמ' יגרשנה (תני ועוד שמא יגרשנה) תא"מ · וכ"כ בפ' אע"פ גרסינן אלמוה רבנן לשעבודא דבעל כי היכי דלא אתי הקדש מהשתא ומגמגמין הפי' כאלה דהכי הוא גרים הכא:

גליון השי"ס בר"ן ד"ה למימרא אמרינן לעיל מומר וכו' · דף עט ע"ח: **באו"ד** דכי היכי דפקיעא לעיל · דף עג ע"ח:

עין משפט נר מצוה

לח א מיי' פ"ז מהל' ערכין הלכה יד וסי"ח מהל' מלוה ולוה הלכה ו ז וסי"ב מהל' נדרים הלכה י סמג עשין לד וקלב טוש"ע מ"מ סי' קז סעיף ז:

לט ב מיי' פ"מ מהל' עבדים הלכה יג וסי"ב מהל' נדרים הלכה י סמג עשין פז טוש"ע שם סעיף ו ושוש"ע י"ד סימן רסז סעיף מח:

מ ג מיי' פי"ב מהל' נדרים הלכה כח סמג לאוין רמב טוש"ע י"ד סימן רלד סעיף לח:

נוסא

הפרה הרי לדיות

לשם הנודרת

ודל אף היא נדרה

תוספות

דקדושת הגוף דיכולו לקדושת מזבח לפי שאין להם פדיון: **מפקיעין מידי שעבוד.** דבעל: **הקדש.** עשה שוה אפותיקי והקדישו אין כ"מ נוגה הימנו ובכה חיל לשעמיה דאמר בעל חוב מכאן ולהבא הוא נוגה ומה זימניה ברשות הלוה הוא ומלי מקדש ליה ופרכ"ש דהייט דוקא קדושת הגוף אבל קדושת דמים אמרינן בערכין דמוסיף עליו דיגר ופודה כל הנכסים האלו ומפרש בערכין דמה"ת אינה לריכה פדיון אלא שלא יאמרו הקדש יוצא בלא פדיון: **חמץ.** עשה אמתגא אפותיקי לעובד כוכבים ועבר עליו הפסח אסור דאמתגא של ישראל הוא וכן עשה עבדו אפותיקי ושחרו: **לומה לי שמא יגרשנה.** דאתא נמי קדושי: **אלומיה** אלמוה רבנן לשעבודיה דבעל · בעובדה אתתיו דשויה עלוקה נמוד ולא אמלוה דלא שייך למיפרך מי איכא מידי דהשתא לא קדיש [ולקמיה] קדוש דקדושיה מיתגא מגיא ואי פקע שעבודו דבעל חייבא קדושה דעד השתא (לא) סביבא לן דקדושה אינו יכול להפקיע שום שעבוד הוי מצינ [למיפרך] כיון דלא קדשה השתא לא קדשה לקמנה אבל השתא דאמרי דמן הדין מפקעא מי לא דאלמוה אם כן לאחר שפקע יאול ההקדש: **נדרה אשתו וסבור שנדרה בתו.** והפר נדרה: **בגזיר.** שאמרה הרי עלי מזירות וסבור שנדרה בקרבן. כלומר שאמרה דבר זה עלי בקרבן והפר הרי זה יחזור ויפר דכתיב ינדר אותה ולא הפרה דעשות: **למימרא** דאותה דוקא · ולכך בעל לריך שידע נדר שנדרה: והא

לא שייך לאקשויי מי איכא מידי דהשתא לא קדוש ולבתר הכי קדוש: **מתני'** הרי זה יפר · ילין לה מקרא: **גמ'** למימרא דאותה דוקא · דכתיב ינדר אותה דוקא · [ס"א שמכיל] האשה הנודרת ומשמע נמי הא דכתיב והפר את נדרה שיכיר הנדר: והא

ירושלמי מו. סו: כתובות מה: ניסין מה: כ"ק פב:

מסורת הש"ס

אלא אמר רב אשי שאני קונמות דכי קדושת הגוף דמי וכדרבא דאמר רבא הקדש חמץ ושדרוך מפקיעין מידי שעבוד אי הכי למה לי שמא יגרשנה (ה) תני ועוד תני נדרה אשתו וסבור שנדרה בתו נדרה בתו וסבור שנדרה אשתו נדרה בגזיר וסבור שנדרה בקרבן נדרה בקרבן וסבור שנדרה בגזיר נדרה מתאנים וסבור שנדרה מן הענבים נדרה מן הענבים וסבור שנדרה מן התאנים הרי זה יחזור ויפר: גמ' למימרא הניא אותה דוקא הוא והא